

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: 73Cb/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123364829
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Prutkay
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:6123364829.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III v konaní pred sudcom Mgr. Radoslavom Prutkayom v právnej veci žalobcu: PSP SK, s.r.o., Mostná 13, Nitra, IČO: 53 178 165, zastúpený: Mgr. Peter Mesároš, advokát, Bottova 34, Nitra, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441 o zaplatenie 331,71 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 331,71 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 331,71 Eur od 29.06.2023 do zaplatenia, spolu s paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal zaplatenia sumy 331,1 Eur s príslušenstvom.

2. Žalobca vo svojej žalobe ďalej uviedol, že spoločnosť MK Pro s.r.o., IČO: 46 771 531, Župná 46, 953 01 Zlaté Moravce je vlastníkom motorového vozidla Volkswagen Transporter, EČV: H Q. XX.XX.XXXX došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bolo toto motorové vozidlo poškodené. Škodová udalosť bola spôsobená motorovým vozidlom EČV: H ktoré bolo poistené u žalovaného. O priebehu škodovej udalosti spísali účastníci škodovej udalosti správu o nehode. Priebeh škodovej udalosti je medzi účastníkmi tejto udalosti nespochybniteľný. Poškodené motorové vozidlo si nechal jeho vlastník opraviť u žalobcu, za čo mu bola vyúčtovaná suma vo výške 2.781,55 Eur bez DPH. Žalovaný pri likvidovaní poistnej udalosti uzavrel poistnú udalosť poskytnutím čiastočného plnenia vo výške 2.449,84 Eur bez DPH a vo zvyšnej časti vo výške 331,71 Eur poistné plnenie neposkytol. Žalobca ako postupník uzavrel s vlastníkom motorového vozidla ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku vo výške 331,71 Eur. Postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky prípisom doručeným žalovanému. Žalobca ďalej uviedol, že nežiada žiadnu inú úhradu nad výšku skutočnej škody. Argumentácia žalovaného ohľadom neposkytnutia poistného plnenia je podľa žalobcu motivovaná výlučne zo subjektívnych, účelových a tendenčných dôvodov, ktorých cieľom bolo a je vyhnúť sa povinnosti poskytnúť poistné plnenie.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní vedenom pod sp. zn. 9Up/1237/2023 dňa 27.07.2023 platobný rozkaz, v ktorom zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, v

ktorom uviedol, že škodca mal v čase vzniku škodovej udalosti uzavretú so žalovaným poisťňu zmluvu č. F. v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaný škodovú udalosť nahlásenú dňa 05.04.2023 zaevidovala a priradila jej číslo: XXXXXXXXXXXX. Dňa 16.5.2023 bola žalovanému doručená faktúra č. 20230136 zo dňa 15.5.2023 vo výške 3.337,86 Eur za opravu poškodeného motorového vozidla, ktorá bola vystavená zo strany žalobcu. Listom zo dňa 13.6.2023 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 13.06.2023 bolo ukončené šetrenie poisťnej udalosti a na základe tohto poukázal poisťné plnenie v sume 2.449,84 Eur na účet právneho predchodcu žalobcu. Pri výpočte poisťného plnenia boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21 Eur bez DPH/hod., ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Do poisťného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100%). Režijný materiál priznaný do maximálnej výšky 20 Eur. V zmysle vyššie uvedených zistení bola žalobcovi vyplatená suma 2.449,84 Eur podľa kalkulácie nákladov na opravu vozidla č. 9533621521. Žalobca v žalobe neuvádza ani nezdôvodňuje, prečo navýšil lakovaciú konštantu na 110 %. Zároveň rozpis lakovania nevyplýva ani z faktúry č. 20230136, ktorú predložil ako prílohu žaloby. Žalovaný priznal lakovaciú konštantu vo výške 100 %, pri výpočte vychádzal z údajov z výpočtového programu Audatex, ktorý obsahuje databázu motorových vozidiel aj s údajmi o receptúre laku tohto vozidla. Z uvedeného vyplýva, že ak lak motorového vozidla VW Transporter vo svojej receptúre obsahuje okrem základnej vrstvy ešte dve vrstvy laku, v programe Audatex je tento údaj nahratý a základná konštantu 100% už v sebe zahŕňa aj požadované dve vrstvy laku. Z uvedeného dôvodu program Audatex počíta stále s maximálnou konštantou vo výške 100%. Navýšiť lakovaciú konštantu nad 100 % možno len dodatočne manuálnym zásahom. Navýšiť lakovaciú konštantu manuálnych zásahom nad 100 % je potrebné iba vo výnimočných prípadoch, keď databáza programu Audatex neobsahuje istý špecifický druh laku. Uvedené však nie je prípad predmetného motorového vozidla VW Transporter. Pokiaľ žalobca požaduje preplatenie lakovacej konštanty vo vyššej výške ako 100%, je povinný dôvodnosť takéhoto manuálneho navýšenia preukázať. Zároveň v tejto súvislosti žalovaný poukazuje na Kalkuláciu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol poisťné plnenie, v ktorej sa na 2. strane pri údajoch o lakovaní priamo uvádza údaj o tom, že bolo zohľadnené 2-vrstvové UNI lakovanie. Aj žalobca použil pri výpočte rovnaký kalkulačný program, pričom tiež zohľadnil potreby 2-vrstvového UNI lakovania, avšak aj tak bezdôvodne navýšil lakovaciú konštantu na 110 %.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu ďalej uviedol, že cena opravy, ktorá je uvedená vo faktúre, nie je výškou skutočnej škody vzniknutej na motorovom vozidle v dôsledku tej ktorej škodovej udalosti - je to iba cena opravy, ktorá je závislá od cenotvorby jednotlivých autoservisov. Zo strany autoservisov môže dochádzať (a v praxi často dochádza) k neodôvodnenému navýšeniu celkovej opravy za účelom vlastného obohatenia sa, a to obzvlášť v prípadoch, kedy opravu poškodeného motorového vozidla hradí poisťovňa. Z rozhodovacej praxe súdov taktiež vyplýva, že rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku prostriedkov (vyjadrenú v peniazoch) nevyhnutnú na obnovenie pôvodného majetkového stavu. Na základe vyššie uvedeného žalovaný postupoval správne, ak autoservisu, ktorý vykonal opravu poškodeného motorového vozidla, poskytol plnenie, ktoré predstavuje primerané náklady na opravu poškodeného motorového vozidla v rozsahu zodpovedajúcom skutočnej škode vzniknutej na poškodenom motorovom vozidle. Naopak, autoservis opravujúci predmetné poškodené motorové vozidlo, neadekvátne navýšil množstvo lakovacieho materiálu a prác, ako aj vyfakturoval neprímerane vysokú cenu normohodín, a týmto spôsobom neopodstatnene navýšil náklady primerané vzhľadom k poškodeniu tohto motorového vozidla.

5. Žalovaný taktiež uviedol, že pred uplynutím 3-mesačnej zákonnej lehoty dňa 13.06.2023 poskytol plnenie vo výške 2.449,84 Eur a písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poisťné plnenie. Žalovaný tak dospel k záveru, že si svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla splnil, preto sa nemohol dostať do omeškania.

6. Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril v podaní, ktoré bolo súdu doručené dňa 16.09.2023, v ktorom uviedol, že nežiada žiadnu inú úhradu nad výšku skutočnej škody, ktorá mu bola spôsobená bez jeho zavinenia poisťným žalovaného. Argumentácia žalovaného ohľadom krátenia poisťného plnenia je motivovaná výlučne zo subjektívnych, účelových a tendenčných dôvodov, ktorých cieľom

bolo a je vyhnúť sa povinnosti poskytnúť poistné plnenie, ktorého výška vychádza z nákladov na odstránenie vzniknutého poškodenia. Aj z týchto subjektívnych dôvodov možno vyvodiť záver, že žalovaný nepostupoval zákonne pri likvidácii tejto poistnej udalosti. Žalovaný má záujem na krátení poistného plnenia práve z bazálnej náležitosti podnikania poisťovne, ktorou je dosahovanie zisku. Nakoľko Žalovaný ako podnikateľský subjekt podniká práve za účelom dosahovania zisku, je v jeho záujme čo najmenšiu časť finančných prostriedkov vyplatiť práve titulom poistného plnenia. Podľa žalobcu žalovaným tvrdená cena práce za jednu normohodinu vo výške 21,- Eur bez DPH, nie je primeraná v danom regióne a čase a to aj s ohľadom na ekonomický a hospodársky vývoj, neustále rastúcu mieru inflácie, ceny energií, pohonných hmôt, zvyšovanie nákladov na život a tým aj tlak na zvyšovanie miezd v pracovných vzťahoch. Žalovaným predložená rámcová zmluva uzatvorená s A. - Autoslužby PLN je uzatvorená dňa 10.02.2015, teda pred viac ako 8 rokmi, čo znamená že táto zmluva nemôže byť dôkazom preukazujúcim výšku ceny v danom čase. Navyše tento subjekt už nefiguruje v zozname zmluvných partnerov žalovaného. Žalobca poukázal na prehľad aktuálnych cenníkov servisov, v zmysle ktorých sa cena za normohodinu práce pohybuje na úrovni vysoko prevyšujúcu sumu, ktorú si účtoval Žalobca v rámci opravy vykonanej v súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Skutočnosť, že ceny normohodiny práce sa pohybujú na vyššej úrovni ako je žalovaným tvrdená suma 21,- Eur bez DPH potvrdzuje aj žalovaným predložený dôkaz - cenník EDISERVIS, kde pri vozidlách vyrobených od roku výroby 2010 je suma pri tomto type vozidiel 35,- EUR/nh vrátane DPH. Žalobca poukázal aj na poistné udalosti poisťovne Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., v ktorých bola žalobcom účtovaná normohodina v rozsahu 32,- EUR - 39,- EUR bez DPH a táto bola aj dotknutou poisťovňou považovaná za primeranú a poskytla poistné plnenie plne v účtovanej normohodiny práce. K použitému lakovaciemu koeficientu žalobca uviedol, že lakovací koeficient PK45 100%, ktorý je štandardne nastavený vo výpočtovom programe Audatex a ktorý aj Žalovaný ako štandardný program, vyjadruje hodnotu cien používaných lakovacích materiálov (cenníkov ktoré boli poskytnuté spoločnosti Solera (prevádzkovateľ programu Audatex) od výrobcov, prípadne importérov jednotlivých lakovacích materiálov). Tieto ceny sa líšia pri jednotlivých výrobcoch a ich výrobných radách jednotlivých lakovacích materiálov. Vzhľadom na skutočnosť, že Žalobca si zakladá v prvom rade na kvalite, používa pri lakovaní výhradne materiály od špičkových svetových výrobcov ako PPG, Spies Hecker, 3M atď. Keďže sa jedná aj o drahšie materiály, musí žalobca pristupovať aj k zvyšovaniu lakovacieho koeficientu PK (tak ako je to bežná prax a dokonca to obsahuje aj metodika AUDATEX) aby bolo pri výpočtoch ceny lakovacieho materiálu odzrkadlené použitie kvalitnejších (drahších) materiálov použitých pri opravách MV a to nasledovne pri jednotlivých typoch farieb:

- 17.1. hladná "UNI" farba PK45 = 110%,
- 17.2. metalíza PK45 = 120%,
- 17.3. perleť PK45 = 130%.

7. V tejto súvislosti žalobca poukázal na žalovaným predloženú rámcovú zmluvu uzatvorenú dňa 10.02.2015 s A. -Autoslužby PLN, kde v prílohe č. 4 tejto zmluvy je na záver uvedené „Koeficient lakovania pri tvorbe ku kalkulácii SW Audapad: PK45 = 110 %, platí pre všetky typy lakov“. Z uvedeného je zrejmé, že samotný žalovaný v prípade svojich zmluvných partnerov si uvedomoval a zmluvne dohodol, aby si uplatňovali predmetný koeficient PK45 v rozsahu 110 %, tak ako to urobil žalobca v prípade tejto poistnej udalosti.

8. K svojmu nároku na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca uviedol, že v zmysle ustanovenia § 11 ods. 7 zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní od ukončenia likvidácie poistnej udalosti. Záver žalovaného o likvidácii a posúdení nároku žalobcu bol nesprávny a v rozpore so zákonom. Poistnú udalosť uzavrel neposkytnutím poistného plnenia výlučne zo subjektívnych, účelových a tendenčných dôvodov, ktorých cieľom bolo vyhnúť sa povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Žalobca sa v tomto súdnom konaní nemohol domáhať určenia, že rozhodnutie, resp. stanovisko žalovaného o odmietnutí poistného plnenia je nezákonné. Žalobca bol povinný žalovať na plnenie, tzn. na náhradu škody. Je zrejmé, že prípadným meritórnym rozhodnutím o povinnosti plniť v tomto konaní súd zároveň určí, že rozhodnutie žalovaného o odmietnutí poistného plnenia je v rozpore so zákonom. Nakoľko, v prípade úspechu žalobcu v tomto konaní, rozhodnutie žalovaného o likvidácii poistnej udalosti nebude zákonné, jeho rozhodnutie sa rozhodnutím súdu zmení a preto sa dostane do omeškania.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Z osvedčenia o evidencii súd zistil, že držiteľom motorového vozidla tov. zn. Volkswagen Transporter EČV: ZM-XXXCY bola spoločnosť MK Pro s.r.o.

11. Z uplatnenia nároku na náhradu škody súd zistil, že spoločnosť MK Pro, s.r.o. si u žalovaného uplatnila nárok na náhradu škody spôsobenej na motorovom vozidla Volkswagen Transporter, EČV: ZM-XXXCY.

12. Z faktúry č. 20230136 súd zistil, že žalobca fakturoval spoločnosti MK Pro, s.r.o. sumu 2.781,55 Eur bez DPH (3.337,86 Eur s DPH) za opravu motorového vozidla Volkswagen Transporter.

13. Z oznámenia o poistnom plnení súd zistil, že žalovaný uhradil poškodenému - spoločnosti MK Pro, s.r.o. poistné plnenie vo výške 2.449,84 Eur.

14. Z oznámenia o postúpení pohľadávky súd zistil, že spoločnosť MK Pro, s.r.o. oznámila žalovanému, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 27.06.2023 došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 331,71 Eur, ktorá predstavuje poistné plnenie zo škodovej udalosti zo dňa 23.03.2023.

15. Z posudku/kalkulácie č. 9533621521 zo dňa 13.06.2023 súd zistil, že žalovaný určil celkové náklady na opravu motorového vozidla EČV: ZM-XXXCY sumou 2.387,34 Eur bez DPH.

16. Z cenníka normohodín servisných úkonov opravovne A. O. - Autoslužby PLN súd zistil, že tento cenník tvorí prílohu rámcovej zmluvy o spolupráci uzatvorenej medzi žalobcom a opravovňou A. - Autoslužby PLN. Podľa tohto cenníka uvedená opravovňa si účtuje za mechanické, elektrikárske, klampiarske práce sumu 18,50 Eur/hod bez DPH a za lakovnicke práce sumu 21,- Eur/hod bez DPH. Z cenníka služieb spoločnosti AutoKODUS, s.r.o. súd zistil, že táto spoločnosť účtuje za opravárenské práce na motorových vozidlách sumu od 16,66 Eur bez DPH do 24,99 Eur bez PDH v závislosti od druhu vozidla.

17. Z cenníkov opravovne ALBEX PLUS NITRA zo dňa 30.11.2021 súd zistil, že ceny servisných prác sa u tejto spoločnosti v závislosti od modelu vozidla pohybovali od 45,- Eur do 69,- Eur za normohodinu. Pri klampiarskych a lakovacích prácach táto spoločnosť účtovala sumu 66,- Eur za normohodinu.

18. Z cenníka opravovne MaH Trenčín s.r.o. súd zistil, že cena mechanických prác sa v tejto opravovni pohybuje od 50,40 Eur do 96,- Eur a cena klampiarskych a lakovacích prác od 66,- Eur.

19. Z cenníka opravovne Motor Car Nitra súd zistil, že cena mechanických prác v tejto opravovni sa pohybuje od 39,- Eur do 82,50 Eur bez DPH pri vozidlách KIA a 78,- Eur až 157,- Eur bez DPH pri vozidlách zn. Mercedes.

20. Z cenníka spoločnosti AGROTEC Slovensko, s.r.o. platného od 01.11.2022 súd zistil, že táto spoločnosť si účtuje za klampiarské, mechanické a lakovnicke práce sumu 60,- Eur bez DPH pri vozidlách zn. JEEP a FIAT a sumu 52,- Eur bez DPH pri ostatných značkách.

21. Z faktúr č. 2340005773, 2240003613, 2241011666, 2240007366, 2240024154, 241063544, 20230057, 20220013, 20220059, 20220088, 20220180, 20220350 vystavených žalobcom pre rôznych odberateľov súd zistil, že žalobca fakturoval svojim odberateľom sumu 32,- Eur až 39,- Eur bez DPH za jednu normohodinu servisných prác.

22. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

23. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby

poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. 21.

24. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

26. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

27. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

28. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

29. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

30. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

31. Medzi žalobcom a žalovaným nebolo sporné, že dňa 23.03.2023 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo Volkswagen Transporter, EČV: H.. Škodová udalosť bola spôsobená vozidlom EČV: ZB. ktorého povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú jeho prevádzkou vykonával žalobca. Spornou nebola ani skutočnosť, že žalovaný uhradil poškodenému - spoločnosti MK Pro s.r.o. poistné plnenie v sume 2.449,87 Eur. Žalobcom žalovaná suma 331,71 Eur predstavuje časť nákladov na opravu, ktoré žalovaný spoločnosti MK Pro, s.r.o. neuhradila. Poškodená spoločnosť túto časť svojho nároku následne postúpila na žalobcu.

32. Medzi žalobcom a žalovaným teda nebolo sporné, že ku škode došlo a ani to, že škoda bola spôsobená vozidlom povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Žalovaný napokon aj poskytol poškodenému poistné plnenie. Žalovaný však neposkytol poistné plnenie v plnej výške tak, ako bola vyčíslená vo faktúre č. 20230136 vystavenej žalobcom. Žalovaný nespochybňoval skutočný rozsah vykonanej opravy, teda nespochybňoval množstvo odvedených prác a ani množstvo a cenu náhradných dielcov použitých pri oprave. Ku kráteniu poistného plnenia pristúpil z dôvodu, že považoval za neprimeranú cenu fakturovanej práce, ako aj výšky nákladov na lakovanie motorového vozidla.

33. Sporným v konaní teda nebolo naplnenie predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody zo škodovej udalosti zo dňa 23.03.2023, ale iba výška škody. Pri vzniku škody na veci má poškodený právo na náhrady nákladov účelne vynaložených na jej opravu, t.j. na úhradu nákladov, ktoré bolo potrebné vynaložiť na to, aby bola vec uvedená do takého stavu v akom sa nachádzala pred jej poškodením. Poškodenému bol teda rozsahu nákladov na opravu motorového vozidla, resp. ich primeranosť.

34. Výška náhrada škody závisí najmä od rozsahu následkov spôsobených škodovou udalosťou na poškodenej veci. V súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, preto nárok na náhradu škody vzniká už okamihom škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je vznik škodovej udalosti.

35. Zmyslom a účelom zákonných ustanovení priznávajúcich poškodenému právo na náhradu škody je zaistiť, aby mu v plnej miere bola kompenzovaná skutočná škoda t.j. skutočná majetková ujma, ktorá mu konaním škodcu vznikla. Rozsah náhrady v peniazoch musí zohľadňovať výšku všetkých ním skutočne vynaložených prostriedkov nevyhnutných na obnovenie funkčnosti poškodenej veci, v danom prípade motorového vozidla. Za škodu je považovaná ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. V náleze sp. zn. II. ÚS 2221/07 Ústavný súd Českej republiky konštatoval, že „nie je možné prehliadnuť, že poškodenému bolo tzv. zhodnotenie vozidla protiprávnym konaním v podstate vnútené. Opravou vozidla pritom poškodený obvykle sleduje iba jeho uvedenie do stavu pred nehodou.“. Ak teda oprava bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu škodovej udalosti, čo je základným kritériom pre učenie výšky nároku na náhradu škody, nie je možné prenášať povinnosť k úhrade nákladov takejto opravy na poškodeného a škodcu tak neodôvodnene zvyhodňovať.

36. S ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že poškodený si uplatňoval náhradu škody z povinného zmluvného poistenia škodcu, preto ho škodca, resp. poisťovňa tohto škodcu nemôže nijakým spôsobom nútiť do opravy cez zmluvný servis poisťovne, či nanútiť mu akýkoľvek výber opravovne poisťovne škodcu. Rovnako tak nie je povinnosťou poškodeného hľadať opravovňu s v danom regióne s najnižšími cenami opravy na trhu. Ak pristúpi poškodený k oprave vozidla, je treba pri určení náhrady vychádzať z výšky nákladov na opravu vozidla a posudzovať ich účelnosť a nevyhnutnosť. Účelnou opravou je tá, ktorá smeruje k odstráneniu následkov škodovej udalosti. Uvedené však neznamená, že by škodca, resp. jeho poisťovateľ boli povinní uhrádzať náklady na opravu v akejkoľvek výške. Pokiaľ by boli uplatnené náklady na opravu neprimerane nadhodnotené škodca, resp. poisťovňa škodcu nie je povinná hradiť tú časť nákladov, ktorá by presahovala primerané náklady na opravu. Neprimeranosť hodnoty opravy je v takomto prípade okolnosťou, ktorú musí preukázať žalovaný. V tomto smere je potrebné poukázať na presúvanie dôkazného bremena, pričom nositeľmi dôkazného bremena v prípade tvrdenia o neprimeranom nadhodnotení ceny opravy poškodeného motorového vozidla je žalovaný. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane konania, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu konania, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010). Ak teda žalovaný tvrdil, že oprava poškodeného motorového vozidla bola neprimeraná, bolo povinnosťou žalovaného označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia o neprimeranosti nákladov uplatnených v súvislosti so škodovou udalosťou predložil súdu ako dôkaz vlastnú kalkuláciu č. 9533621521. Žalovaným predložená kalkulácia však nie je dôkazom, ktorý by preukazoval neprimeranosť nákladov na opravu motorového vozidla EČV: ZM-XXXCY tak, ako boli vyčíslené vo faktúre žalobcu č. 20230136. Rozdiel medzi fakturovanou cenou opravy a cenou opravy vypočítanou žalovaným v jeho kalkulácii bol spôsobený iba tým, že žalovaný pri kalkulácii vychádzal z ceny 21,- Eur, ako aj z lakovacej konštanty vo výške 100%. Nejde teda o dôkaz, ktorý by zmenil nahliadanie tunajšieho súdu na primeranosť, účelnosť a efektívnosť vnútenej opravy motorového vozidla poškodeného vzhľadom na existenciu listinných dôkazov predložených žalobcom týkajúcimi sa primeranosti ceny práce a lakovacej konštanty vyúčtovanej žalobcom. Rovnako tak je v tomto potrebné zdôrazniť, že primeranou cenou za 1 normohodinu práce nie je cena, ktorú určí žalovaný, ani tá cena, ktorú účtuje iná opravovňa, servis. Obvyklou cenou práce za 1 normohodinu nie je ani aritmetický priemer cien opravy servisov v danom regióne pre daný typ. Pokiaľ je cena práce, resp. suma za vykonanú prácu obvyklá a teda je v rozpätí ostatných cien iných servisov, nie je dôvod, aby ju žalovaný odmietol plniť. V prípade, ak aj vzniknú rozdiely v cene účtovanej rôznymi servismi v danom regióne v danom čase v sume niekoľkých eur (žalobca účtoval sumu 45,- eur/normohodina bez DPH a lakovaciu konštantu 110 %, predmetná skutočnosť neznamená, že ide o neprimerane nadhodnotenú cenu práce. Základom je, že škoda, ktorá nastala na strane žalobcu z titulu nákladov na vykonanú opravu, ktorá bola žalobcovi škodovou udalosťou vnútená, bola (skutočnou) škodou vzniknutou vynaložením nákladov na opravu znefunkčneného vozidla, potrebných na to, aby motorové vozidlo žalobcu bolo užívania a prevádzkyschopné tak, ako tomu bolo pred škodovou udalosťou.

37. Žalobca preukázal uplatnený nárok na náhradu škody samotným rozsahom poškodenia motorového vozidla, čo nebolo sporné a jeho následnou opravou, ktorá bola vykonaná v servise žalobcu a zdokladovaná faktúrou č. 20230136 v sume opravy 3.337,86 Eur s DPH. Na danom mieste súd upozorňuje na skutočnosť, že cena mechanických, klampiarskych a lakovacích prác v iných opravovniach prevyšuje (a to niekedy aj značne) cenu prác účtovaných žalobcom. (viď body 17 - 20

odôvodnenia tohto rozsudku). Naproti tomu žalovaný na preukázanie svojho tvrdenia predložil iba cenník opravovne A. - Autoslužby PLN z roku 2015 a cenník spoločnosti AutoKODUS, s.r.o., pri ktorom nie je zrejmé z akého obdobia pochádza. Z cenníka spoločnosti AutoKODUS, s.r.o. navyše vyplýva, že tento pri mechanických prácach pri vozidlách strednej triedy a vozidlách MPV, SUV a veľkých vozidlách (medzi ktoré dodávkové vozidlo Volkswagen Transporter patrí), účtuje sumu 24,99 Eur bez DPH, teda sumu vyššiu ako sumu 21,- Eur, ktorú si žalovaný svojvoľne určil ako sumu, do ktorej bude uhrádzať škody. Taktiež aj z cenníka spoločnosti EDISERVIS predloženého žalovaným vyplýva, že táto si účtuje pri mechanických prácach na vozidlách kategórie VAN, SUV a úžitkové sumu 35,- Eur bez DPH.

38. Súd uvádza, že dôvod nepriznania náhrady škody žalovaný v oznámení o poistnom plnení vymedzil vo všeobecnosti, pričom z vyjadrenia likvidátora v oznámení o poistnom plnení nie je možné vyabstrahovať konkrétne dôvody, o ktoré oprel zníženie poistného plnenia a tieto nešpecifikoval ani žalovaný v priebehu súdneho konania. Žalovaný len tvrdil, že cenu práce a lakováciu konštantu použitú servisom žalobcu nepovažuje za primeranú, avšak bez bližšieho zdôvodnenia. Žalovaný nevysvetlil, na základe čoho považuje primeranosť ceny vykonaných prác za adekvátnu. Obdobne aj v súvislosti s lakovacou konštantou uznanou vo výške 100 %, žalovaný nepreukázal primeranosť určenia v danej výške.

39. Okrem toho odôvodnenie žalovaného v oznámení o poistnom plnení spočívajúce v tom o aký typ servisu sa jedná, či autorizovaný alebo neautorizovaný, je právne irelevantné a uvedené rozlišovanie nemá oporu v zákone. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.09.2020, sp. zn. 4 Cob 67/2020 v tej časti, že „v prípade, ak má opravovňa zapísaná ako predmet podnikania opravy motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Podľa odvolacieho súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti.

40. K žalobcom použitej lakovacej konštante vo výške 110% súd uvádza, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by takto uplatnené náklady na lakovanie bolo možné považovať za neprimerané. Žalovaným predložená metodika lakovania AZT v systémoch AUDATEX vychádza z aritmetického priemeru zohľadnených výrobcov, pričom pri výpočte hodnôt spotreby lakovacích materiálov boli zohľadnení výrobcovia materiálov: Glasurit, Standox, SpiesHecker, PPG, Nexa. Z uvedeného nie je možné odvodiť tvrdenia žalovaného o tom, že pri použití lakovacieho materiálu, od ktoréhokoľvek z uvedených výrobcov by mala byť vždy použitá iba lakovacia konštantu vo výške 100%. Pokiaľ je spotreba konkrétneho použitého lakovacieho materiálu vyššia ako aritmetický priemer spotreby lakovacieho materiálu od všetkých výrobcov, aj náklady na lakovanie budú vyššie a budú odôvodňovať aj použitie vyššej lakovacej konštanty. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že pri výpočte primeraných nákladov na lakovacie práce treba vychádzať z lakovacej konštanty 100%, bolo potrebné, aby preukázal, že spotreba konkrétneho lakovacieho materiálu od konkrétneho výrobcu, použitého žalobcom pri oprave poškodeného motorového vozidla, nepresahuje aritmetický priemer zahrnutý v systéme Audatex. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné preukázať aj na skutočnosť, že žalovaný na preukázanie neprimeranosti predložil cenníky troch rôznych opravovní, pričom cenník lakovacích prác bol uvedený iba v jednom z nich a to cenníku normohodín opravovne A. - Autoslužby PN. V tomto cenníku je jednoznačne uvedené, že táto opravovňa pri určovaní ceny lakovacích prác vždy používa lakováciu konštantu 110%. Uvedený cenník dokonca tvorí prílohu zmluvy o spolupráci uzatvorenej medzi žalovaným a opravovňou a teda všeobecné použitie lakovacej konštanty vo výške 110% bolo žalovaným pri opravách vykonávaných v tejto opravovni akceptované. Súd preto nemal preukázané tvrdenie žalovaného o neodôvodnenosti použitia lakovacej konštanty 110% a teda neprimeranosti účtovanej ceny lakovacie práce.

41. Na základe uvedených skutočností, ako aj citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a má oporu v zákone Vzhľadom na uvedené, súd žalobcovi požadovaný nárok na náhradu škody priznal.

42. Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

44. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

45. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

46. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

47. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Základná úroková sadzba ECB v období od 21.06.2023 až do 01.08.2023 bola vo výške 4%. Okrem istiny požadoval žalobca aj zaplatenie 12% úroku z omeškania ročne zo sumy 331,71 Eur od 29.06.2023 až do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný v prípade škodovej udalosti č. 9533621521 oznámil, že dňa 13.06.2023 ukončil jej šetrenie, pričom škodová udalosť sa stala dňa 23.03.2023. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania si od dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od ukončenia šetrenia škodovej udalosti, čo znamená, že tento nárok, tak ako si ho uplatnil žalobca, vznikol.

49. Súd považuje za potrebné vo vzťahu k úrokom z omeškania poukázať na skutočnosť, že rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017, 1Cdo/212/2017, boli zrušené nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ústavný súd zrušil nálezom zo dňa 14.10.2021 pod č. k. III. ÚS 309/2020-33 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.02.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, ústavný súd zrušil svojím nálezom zo dňa 14.10.2021 pod č. k. III. ÚS 214/2020-29. Akceptáciou záverov zrušených rozhodnutí najvyššieho súdu by bol v súvislosti s plnením poškodenému z povinného zmluvného poistenia nastolený taký stav, že poisťovateľ by sa plateniu úrokov z omeškania mohol vyhnúť poskytnutím akejkoľvek, hoci aj vágnej, ale v zákonom stanovenej lehote účinenej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Vychádzajúc z doslovného znenia § 11 ods. 8 č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla možno dospieť k záveru, že tento pokrýva len poisťovateľove omeškanie s nesplnením jeho nepeňažnej povinnosti. Neexistuje však racionálne odôvodnenie tvrdenia, že na nesplnenie iných povinností bude aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka vylúčená. Ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú

prevádzkou motorového vozidla totiž stanovuje aplikabilitu osobitných predpisov (s priamym odkazom na Občiansky zákonník) za podmienky, že samotný zákon o povinnom zmluvnom poistení nestanoví inak. Pertraktované ustanovenie tak explicitne zakladá subsidiaritu Občianskeho zákonníka k zákonu č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Je preto nepochybné, že na predmetný právny vzťah sa bude vzťahovať Občiansky zákonník ako základný súkromnoprávny predpis v podmienkach Slovenskej republiky. Možno konštatovať, že zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla aplikáciu § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nevyklučuje a ani použitím výkladových metód nemožno dospieť k opačnému záveru. Ak samotný najvyšší súd v už toho času zrušených rozsudkoch konštatuje, že § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sankcionuje len nesplnenie nepeňažnej povinnosti zo strany poisťovateľa, neexistuje racionálny predpoklad pre konštatáciu, v zmysle ktorej sa nebude sankcionovať ani omeškanie s peňažným plnením podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

50. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. III. ÚS 309/2020 konštatoval, že vzťah sťažovateľa a žalovanej poisťovne nie je vzťahom poškodeného a škodcu, ale vzťahom osobitným, ktorého podstatou je verejnoprávna potreba náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Táto čiastočne verejnoprávna povaha poistenia následne vedie k tomu, že vzťah sťažovateľa a žalovanej poisťovne nie je bežným vzťahom veriteľa a dlžníka, čo sa prejavuje v osobitných konštrukciách § 11 ods. 6 až 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré modifikujú osobitnou úpravou následky § 563 Občianskeho zákonníka. Podľa týchto ustanovení žalovaná poisťovňa bola povinná bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie a oznámiť poškodenému sťažovateľovi výšku poistného plnenia, ak bol rozsah tejto povinnosti preukázaný, alebo mu poskytnúť písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré bolo plnenie odmietnuté alebo znížené. Túto povinnosť si žalovaná poisťovňa splnila tým, že sťažovateľovi plnenie odmietla (§ 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla). Ak by tak neurobila, bola by povinná poskytnúť sťažovateľovi poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody (§ 11 ods. 7 zákona o PZP). Na tieto ustanovenia nadväzuje norma, podľa ktorej ak poisťovňa nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinná zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, ktorým je Občiansky zákonník (§ 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla). Ústavný súd SR v citovanom náleze ustálil právny názor, v zmysle ktorého výklad, ktorý poskytuje rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 dochádza k záveru, že poisťovňa sa dostala do omeškania a je povinná platiť úrok z omeškania nie bezprostredne po tom, ako si sťažovateľ voči nej uplatnil svoj priamy nárok podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ani nie po tom, ako uplynuli lehoty podľa § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ale až po tom, ako jej bol doručený rozsudok v spore, v ktorom vystupovala ako žalovaná, pričom tento rozsudok stotožnili s právoplatným rozhodnutím súdu o výške náhrady škody podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Tomuto výkladu však podľa ústavného súdu chýba uvedomenie si toho, že rozhodnutím o výške náhrady škody môže byť aj celkom iný rozsudok. Nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla si možno uplatniť nielen voči poisťovni, ale aj priamo proti tomu, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Preto nemožno vylúčiť taký postup poškodeného, ktorý si nárok neuplatní proti poisťovni, ale len proti prevádzateľovi motorového vozidla. Ak si poškodený svoj nárok na náhradu škody uplatní či už súdne alebo mimosúdne len voči prevádzateľovi, je vylúčené, aby sa poisťovňa dostala vo vzťahu k poškodenému do omeškania a vôbec mu bola povinná zaplatiť úrok z omeškania. Poisťovňa v takomto prípade voči poškodenému nie je v omeškaní, keďže na zaplatenie náhrady škody ju nikto nevyzval a dokonca o škode ani nemusí vedieť. Ak si poškodený uplatní svoj nárok len voči poistenému prevádzateľovi, má takýto úkon za následok omeškanie len prevádzateľa s tým, že poškodenému proti prevádzateľovi vzniká nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú

prevádzkou motorového vozidla je poistený prevádzateľ povinný poisťovni oznámiť to, že sa voči nemu uplatňuje nárok na náhradu škody. Ani toto oznámenie poisteného poisťovni nemá za následok to, že sa poisťovňa voči poškodenému dostáva do omeškania a poškodenému vzniká voči poisťovni nárok na úrok z omeškania. Ak však poistený oznámil poisťovni to, že si poškodený voči nemu uplatnil nárok na náhradu škody a ďalej postupoval podľa pokynov poisťovne, má nárok na to, aby poisťovňa za neho poškodenému zaplatila úrok z omeškania, ktorý vznikol v dôsledku toho, že konal podľa pokynov poisťovne. Teda ak poisťovňa po oznámení poisteného neplní poškodenému, musí za poisteného zaplatiť úrok z omeškania. To však neznamená, že je voči poškodenému v omeškaní. Poškodený si svoj nárok proti poistenému prevádzateľovi môže uplatniť aj žalobou, pričom výsledkom sporu medzi poškodeným a poisteným prevádzateľom je rozsudok, ktorý poisteného zaväzuje na plnenie poškodenému. Takýto rozsudok môže následne poškodený predložiť poisťovni so žiadosťou o plnenie. Rovnako tak môže postupovať poškodený. Poisťovňa však podľa takéhoto rozsudku musí za škodcu poškodenému poskytnúť plnenie úrokov z omeškania len v tom prípade, ak je takýto rozsudok výsledkom sporu, s ktorým bola poisťovňa oboznámená a ktorý poistený prevádzateľ viedol podľa pokynov poisťovne [§ 5 ods. 1 písm. d) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a § 5 ods. 2 písm. a), b) a c) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. Tým však zrejme nemá byť dotknutý rozsah poistného plnenia, ktorým je krytie nárokov poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, ktorá pre plné (štandardné) odškodnenie na seba viaže aj povinnosť platenia úrokov z omeškania.

51. Z predmetného nálezu vyplýva názor ústavného súdu, podľa ktorého výklad poskytnutý zo strany najvyššieho súdu v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, čím sa dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy, ktorá má (v rámci zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) za cieľ zlepšenie postavenia poškodeného, keďže v zmysle predmetného právneho predpisu bol zákonodarcom vykreovaný osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi. Rovnako aj v súlade so smernicou EP a Rady č. 2009/103/ES sa vyžaduje, aby členské štáty zaviedli povinnosť poisťovne (alebo jej likvidačného zástupcu) do troch mesiacov reagovať na žiadosť poškodeného o náhradu škody, ktorá má byť podporená primeranými, účinnými a systematickými finančnými alebo inými rovnocennými správnymi sankciami, pričom smernica zároveň výslovne vyžaduje, aby sa zabezpečilo, že poškodenej osobe budú vyplatené aj úroky. K identickému právnomu záveru dospel Ústavný súd SR aj v nálezoch zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020-29 a zo dňa 28.10.2021, sp. zn. III. ÚS 215/2020. V nadväznosti na uvedené je treba poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.02.2022, sp. zn. 30bdo/27/2021, ktorý v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na vyššie citované nálezy ústavného súdu a konštatuje, že ak sudy pri výklade ustanovenia § 11 ods. 6 až 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vychádzali výlučne z gramatického výkladu uvedených ustanovení, nezohľadnili účel prijatej právnej normy a výklad neuskutočnili eurokonformným spôsobom. Prijatým nesprávnym výkladom následne spôsobili, že žalobcovi odopreli časť uplatneného nároku (úrok z omeškania), a to s odôvodnením, ktoré nedalo logické a udržateľné odpovede na podstatné otázky výkladu predmetných ustanovení. Preto pokiaľ bol Ústavným súdom SR označený ako ústavne nesúladný spôsob, akým všeobecné sudy dospeli k záveru o vzniku práva poškodeného na úrok z omeškania až po uplynutí lehoty na plnenie určenej súdom po právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške škody, je potrebné rovnaký záver prijať aj v tejto veci. Najvyšší súd dal do pozornosti aj predchádzajúce rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave v obdobných veciach, konkrétne rozsudok z 21. mája 2020 sp. zn. 1Cob/100/2019, rozsudok zo dňa 29.09.2020 sp. zn. 2Cob/200/2019 a rozsudok zo dňa 27.04.2017 sp. zn. 1Cob/109/2016, v ktorých už Krajský súd v Bratislave prijal záver, že povinnosť poisťovateľa platiť úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa vzťahuje výlučne na nesplnenie nepeňažnej povinnosti upravenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona o č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, avšak nezbavuje poisťovateľa povinnosti poisťovateľa platiť úroky z

omeškania za oneskorené plnenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Súd v tomto smere upozorňuje aj na ďalšie rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/1/2022.

52. Súd v zmysle vyššie uvedeného preto pristúpil v k posudzovaniu uplatnených úrokov z omeškania z hľadiska ich výšky, príslušnej sadzby a momentu vzniku tohto nároku. Základná úroková sadzba ECB v rozhodnom období bola vo výške 4%. Žalobca požadoval aj zaplatenie 12% úroku z omeškania ročne zo sumy 331,76 Eur od 29.06.2022 do zaplatenia, teda v lehote 15 dní odo dňa ukončenia šetrenia. Náhrada škody, ktorú mal žalovaný vyplatiť je peňažným plnením a z dôvodu, že sa dostal s jeho plnením do omeškania žalobca si uplatnil príslušenstvo žalovanej pohľadávky nasledujúcim dňom po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, teda dňom 29.06.2023. Od tohto dátumu súd zaviazal žalovaného na zaplatenie príslušenstva žalovanej pohľadávky priznanej súdom v zmysle vyššie citovaných ustanovení, keďže dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie citovaným ustanovením (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.), v príslušnej požadovanej základnej úrokovej sadzbe, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

53. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou svojho peňažného záväzku, zaviazal ho súd v súlade s ust. § 369c Obchodného zákonníka aj na zaplatenie náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur.

54. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) uvedenú v prvej časti výroku rozsudku súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá C.s.p., podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

55. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalovaný v konaní plný úspech, súd priznal žalovanému právo náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi.

56. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.).